

Divadelní Kojedčák

aneb Udav se s tím rudým bolševickým
Divadelním Kojedčákem!

05/18

neděle

ročník 9

... u čeho se budete dávat dnes

11.00 / Divadlo Brod Uherský Brod - CÉSAR A DRANA

15.00 / Dětská divadelní skupina Mimoni - LAKOMÁ BARKA

lhned poté / Vyhlášení výsledků a ukončení 26. ročníku Divadelního
Kojetína 2018

DIVADELNÍ HOROSKOP NA NEDĚLI

Berani

V případě, že v neděli se svým souborem nevyhrajete první místo s postupem do Volyně a nevyhrajete ani cenu za herecký výkon, nesnažte se hlavou rozbít zdi Sokolovny, ani nešlapejte vítěznému souboru po diplomech. Vězte, že jednoho dne bude i váš výrazný talent oceněn, jen se prostě musí najít ta správná příležitost, porota, místo, čas a postupová přehlídka, což není málo podmínek. Můžete alespoň potrénovat svoji trpělivost a možná budete jednoho dne překvapeni velkým nečekaným úspěchem!

CITÁT DNE

*“Vždyť jsou to noviny,
které na ptákovinách
stojí i padají.”*

Vladimír Fekar

DIVÁCKÉ HLASOVÁNÍ

1. místo - Divadlo Václav Václavov - Ø 1,00
1. místo - Divadlo Blic Ostrožská Nová Ves - Ø 1,00
1. místo - Divadelní spolek Kroměříž - Ø 1,00
2. místo - DS ASpol Lužánky - Ø 1,007
3. místo - Divadelní spolek Máňa při SVIŠ Valtice - Ø 1,02
4. místo - Divadlo 6. května Holešov - Ø 1,025
5. místo - DSHanácká scéna MĚKS Kojetín - Ø 1,04
6. místo - Divadlo Brod Uherské Brod - Ø - 1,06
7. místo - DS Osvětové besedy Velká Bystřice - Ø 1,35
8. místo - Dramkrou Opava - Ø 1,51
9. místo - Dobrovolné divadlo Tovačovské - Ø 2,53

ÚDOVNÍK DIVADELNÍHO KOJEČÁKA

Milí Divadelní Kojedáci,

máme tady konec šestadvacátého ročníku přehlídky amatérských divadelních souborů Divadelní Kojetín (kdyby náhodou někomu nebylo jasné, co je to za přehlídku). Předně by se stréc Milan chtěl omluvit, že letos nezasobil Kojedáka svými Frky stréca Milana, kde veřejně popisuje vtipné příhody ze svého života, týkající se například nevyvedeného chovu dobytka nebo frapantních situací ze života členů jeho rodiny. Milan byl totiž letos indisponován zanícenou osmičkou až tak, že přestal jíst maso a začal pít detoxikační čaj, který zatěžuje ledviny a játra, stejně jako ibalgin a slivovice, kterými si Milan snažil pomoci od bolesti. Báł se totiž, že má rakovinu. Detoxikační čaj má podle něj tyto ingredience: seno, kuřince a prach; vilka kóra z amazonských pralesů, kopřivová nař a další bylinné složky jako skořica, máta pepřná a vřes.

Odpoledne jsme si chtěli poznačit nějaké události do deníčku a od Svači jsme se dozvěděli, že už odjeli studenti, ale nevíme odkud a kteří. Paní Nováková, která má na starost kromě jiného rozlévání slivovice pro soubory na uvítanou, měla evidentní problémy uhlídat všechny panáky plné a z vestibulu se ozývalo: “Už mně to nepi!!! ... Jo, to jste vy, pane porotce, já jsem myslela, že jde Milan.” Problémy měl i náš zvukař a osvětlovač Racek, se kterým nespolupracovaly před přehlídkou nově zakoupené lampičky. Racek: “Ty lampičky hoří, takže jsou úplně k h*vnu. Jednu jsme reklamovali a druhá smrdí, protože rozpaluje ten plast kolem.” Petra Richter Kohutová měla zase problémy sníst večeři s odůvodněním: “Nahoře jsme žrali úplně neskutečně všechno, co jste nám dali, tak si tu večeři klidně snězte.”

Večer na Sokolovně probíhal zábavný “zábavný večer”. Stréc Milan se sice bavil, ale byl trošku v obavách, protože omylem vypil něčí menstruační čaj a čekal, kdy to hrkne. Zároveň se kvůli bolavému zubu obával o svůj život, jelikož se bojí chodit k doktorům a raději čeká, kdy ho to róbne. Milan: “Jestli tady příští rok ještě budu...” – Šíra: “Jako na kultuře?” – “Ne, tady na světě, kvůli temu zubu.” Ale našťestí přežil zábavný večer na Sokolovně a ještě jsme se dozvěděli, že má doma pod postelí portrét císaře Franze Josefa pro případ, že by se zase změnil režim.

A tak naše letošní přehlídka končí, svět i Sokolovna pořád stojí a my se rozloučíme slovy naší skvělé ředitelky Svači: ...a tolik keců!

RECENZOR

aneb Včera jsme viděli

Divadelní spolek Kroměříž Utíkej, Nituško

Autor: Lubomír Feldek

Režie: Ladislav „Láry“ Kolář

Na letošním ročníku Divadelního Kojetína se udála věc nebývalá. Sešli se tu hned dvě klasické operety. Po včerejším „Na tý louce zelený“ divadla Václav z Václavova, nám dnes Divadelní spolek Kroměříž přivezl jejich „Nitušku“.

Přesněji tedy parafrázi operety Mam´zelle Nitouche na motivy Henrika Meilhaca a Alberta Millauda s hudbou Florimonda Rongera – Hervé, kterou napsal známý slovenský básník, dramatik a překladatel Lubomír Feldek.

Feldek ve své úpravě dílo pojmenoval Utekajte, slečna Nituš (v Česku Utíkej, Nituško) a původní předlohu podrobil zručné úpravě. Nápad se záměnami postav dotahuje až do absurdnosti a částečně i zpřehledňuje motivace jednotlivých postav. Úspěšná realizace tohoto kusu má několik základních požadavků. Dobře herecky a pěvecky vybavený soubor, zručného režiséra a pro daný žánr také nezbytně nápaditou scénografii a výrazné kostýmní řešení.

Od Kroměřížského souboru se nám (stejně jako včera od Václavovských) dostalo všeho ve vysoké míře. I když Floridor/Celesten Miroslava Kuby Kuběny a Denisa/Nituška Míši Vachové nemají přerod z jedné figury do druhé dostatečně herecky výrazově odlišený, vynahradí vše svým dokonalým pěveckým projevem. O poznání lépe se s tímto nelehkým úkolem vypořádává Honza Raclavský, který hraje hned tři figury a také „company“ v podání dam Kuběnové, Suché, Odložilové a Susové. Nutno ovšem podotknout, že ti mají úlohu jednodušší, neboť (na rozdíl od Floridora a Nitušky) jim výrazněji pomohl kostým. Tým pak zdatně doplňuje Bronislav Mašík, jemuž ovšem přeci jen lépe „sluší“ postava Matky představené, než ukřičeného majora. Nejvýrazněji snad hned na začátku inscenace. Škoda, že mu realizace neumožní držet figuru déle.

Velikou radostí byla (kromě naprosto dokonalé pěvecko-hudební složky) skvěle

---

fungující scéna. Malované látkové výkryty fungují až „bořivojozemanovsky“ a skvělý nápad s výraznou červenou pro moment zamilování byl už jen onou pověstnou třešničkou na dortu.

Mam'zelle Nitouche (čili Slečna Netykavka) byla v dávné minulosti divadelními domy uváděna zejména jako možnost nalákat mužskou část abonentů na novou, neokoukanou mladinkou subretu a dámskou část potom na prvního milovníka souboru v nejlepší formě. Byla jistě také zaručeným „kasaštychem“.

Ani jedno z toho kroměřížský soubor nepotřebuje. Svou Nitušku udělal především pro potěšení svých diváků a také pro radost svou. A že jim to, i přes drobné nedostatky, vlastně náramně šlape, jsem ocenil nejen já, ale i festivaloví diváci bouřlivým potleskem.

Vladimír „Altán“ Mátl

KOLOKVIUM s diváky po představení

Marcela Štěrbová a Renata Parobková
Jak se vám líbilo toto divadlo?

Super.

Proč zrovna toto představení?

Protože jsme z Kroměříže, tak jsme chtěli na kroměřížský soubor.

Co vás nejvíce zaujalo?

Asi ty písničky. A celý text, bylo to pěkné.

Chodíte na Divadelní Kojetín?

Marcela: Já jsem tady byla tak před deseti lety, asi dvakrát. Renata: Já poprvé.

Doporučili byste tohle divadlo i ostatním?

Určitě, je to skvělý zážitek, měli by se všichni přijít podívat.

KOLOKVIUM s herci po představení

Miloslav Kuběna

Jak se vám tady hrálo?

Výborně. Nám se tady hraje vždycky výborně.

Jak hodnotíte publikum?

Publikum bylo skvělé.

Pokolikáté už tu jste?

Já osobně.... Popáté?

Vracíte se sem rád?

Velmi rád.

Jak se vám hrála tato role?

Tato role se mi zezачátku hrála špatně, protože se mi dnes rozbily brýle (smích), tak mě to trošku rozhodilo, ale jinak to bylo dobré, nastudované to je, zpívat jakžtakž umím, takže se to dá.

Proč tahle hra?

Tuhle hru jsme si vybrali s režisérem, on ji kdysi hrával, tak ji měl jako kdyby nastudovanou. Měl ji v živé paměti a i muziku jsme použili ze Slovanského divadla, takže jsme to měli jednodušší.

Sklízíte s touto hrou úspěch?

Jak kde, celkem jo, lidi se baví. (Ale ještě jsme s tím nebyli na žádném festivalu, takže nevíme – poznámka kolegy Bronislava Mašíka.)

Michaela Vachová

Jaké to je hrát dvojroli?

Je to zábavné. Mě to baví. Není to pořád stejné, v jedné roli nemůžu dělat to, co ve druhé.

Jste tady poprvé?

Nejsem, hráli jsme tu před dvěma měsíci tu samou hru. A někdy před rokem nebo před dvěma jsme tady hráli „Veroničín pokoj.“

Myslíte si, že tato hra sklidila větší úspěch dnes, nebo před dvěma měsíci?

Těžko říct, dnes byl větší aplaus, ale minule diváci možná lépe reagovali. Aplaus byl dneska

jednoznačně větší.

Hrálo se vám tedy dobře?

Určitě se nám tady hrálo dobře. Že jo? (Otázka na příkyvující kolegy)

RECENZOR

aneb Včera jsme viděli

Dobrovolné divadlo Tovačovské Srnký

Autor: Tomáš Svoboda

Režie: Zdeněk Vojtášek

Když srnký zazvoní v Tovačově

Tak dlouho zvonily Srnký na dveře režiséra Zdeňka Vojtáška v Tovačově, až jim dveře otevřel a splnil si přání, hru Tomáše Svobody nakonec na jeviště uvedl, nikolivěk však v mužském obsazení, jak původně plánoval a jak je vedeno v originálním textu, ale ženskou komandou. A dopustil se tak pokusu, zda vůbec lze převést text, v němž rezonují problémy spíše mužských osamělých loserů (neukojená kariéra dirigentova, neukojený sexuální život, nespokojenost s vlastním neforemným

gigantickým tělem, neuspokojení z toho, že bláznivé nápady vlastního mozku nenacházejí uplatnění) na svět osamělých ztracených žen.

Ačkoliv se text ženskému obsazení místy vzpírá, jde o pokus legitimní, koneckonců osamění k ženám patří možná častěji než k mužům. Herečky se rozsáhlých monologů chápou velmi pozvolně a mnohdy až přespříliš ilustrativně, temporytmus inscenace se tak jeví

poměrně úporný. Hrát Srnky je velmi vděčný, ale zároveň nevděčný úkol. Tomáš Svoboda totiž napsal hru, která je příležitostí k hereckému koncertu, k hledání ironických a absurdních point smutných situací, příležitostí smích mísit s hořkostí, absurditu s autentickými problémy. Ale vystavět tyto monology musí být těžký úkol i pro profesionální herce, protože jde především o vyprávění, žádné jednání postavě a herci nepomáhá. Přísnou a kritickou čochou postpůlnočního recenzoru nahlíženo, jeví se inscenace spíše jako truchlohra než absurdní tragikomédie.

Srnky, které se v závěrečném obraze všem čtyřem ženám zjeví a možnost splnění přání všechny čtyři ženy vlastně tak nešikovně promarní, jsou metaforou zmařeného, nenaplněného života. Režisér Zdeněk Vojtášek chtěl interpretovat závěr tak, že se ženy setkávají vlastně se sebou samými, protože hlas srnek je deformovaným hlasem samotných protagonistek. Zvukařsky deformovaný hlas je však natolik neidentifikovatelný, že pointa, o níž režisér hovořil, nemůže dojít naplnění v myslích diváků.

Je ovšem sympatické, že soubor po takovém ne zcela konvenčním textu sáhne. Tovačovské Srnky Tomáše Svobody byly pro čtyři představitelky velkou hereckou školou. A to není málo.

Vladimír Fekar

KOLOKVIUM s herci po představení

Andrea Bohatcová

Jak se vám to líbilo?

Mně se to líbilo, obdivovala jsem ty dámy, že měly spoustu textu, což bych se asi nenaučila. Herectví se mi strašně líbilo, byly hodně důvěryhodné, že bych ani nevěřila, že to hrály, ale jako by to bylo z jejich života.

Jak byste vyhodnotila žánr této hry?

Někdy to byla komedie a místy to bylo drama.

Doporučila byste tuto hru ostatním?

Já bych to doporučila těm, co mají rádi právě takový žánr, jako je komedie a drama v jednom.

Hana Hášová

Jak se ti to líbilo?

Líbily se mi hlavně herecké výkony, myslím, že po herecké stránce to bylo velmi kvalitní. Trošku jsem zmatená ohledně žánru, protože celou dobu mi to připadalo jako docela dobré drama, ale na konci mi podle toho závěru přišlo, jestli to neměla být spíš komedie. A v programu vidím, že je tam také napsáno komedie.

Čekala jsi od toho tedy něco jiného? Bavilo tě toto podání, kdy herečky většinou v monolozích promlouvaly k divákům?

To mě překvapivě bavilo, mě tento styl často nebaví, ale díky hereckému ztvárnění to bylo celou dobu poutavé.

KOLOKVIUM

s herci po představení

Alena Urbášová a Danuše Cholastová

Jak se vám tady hrálo?

Alena: Já jsem tedy měla hroznou trému, hrála jsem tady poprvé, takže tréma byla velická.

Proč jste si vybraly titul „Srnyky“ a jak jste k němu došli?

Alena: To bylo hlavně přes režiséra. Shodli jsme se, ale hlavně to vybral režisér a herečka, jedna nebo dvě. Já jsem k tomu přišla jako slepý k houslím. Danuše: No tak to jsme dvě.

V této hře vystupují čtyři ženy. Kde máte muže?

Danuše: No, tohle byly původně mužské role. My jsme dostali povolení od autora, pana Svobody, že to můžeme předělat na ženské role. Alena: Protože nemáme čtyři chlapy, jeden by nám chyběl, tak jsme to zahrály jako čtyři ženy. Danuše: My, jakožto začátečnice, bychom si jinak ani nezahrály (smích).

A ti pánové, které tedy v souboru máte – nevdají jim, že nehrají?

Alena: Momentálně si tam zahrál režisér, dělal hlasy v pozadí. Danuše: A on je rád, že se nemusí učit text. Danuše: Jinak toho má teď hodně v práci. A další kolega si zahraje příště, v další hře.

Jaké to je, když herec v monolozích promlouvá k divákům?

Alena: Nám to nijak nevdá. Danuše: Mně se to líbí. Alena: Je to celkem přirozené, já to tak mám i v práci, kde pracuji s dětmi – mluvím pořád v roli (smích). Danuše:

Dneska ale byli diváci moc daleko, takže se špatně navazoval oční kontakt.

Co si myslíte o žánru této hry?

Nám připadá, že je to zvláštní příběh (smích). Protože je to trošičku taková schizokomedie, jak je tam ten houbový čaj a srnky. Alena: My hlavně vždycky čekáme, jestli se jednou stane, že někdo pozná, že je konec. To se snad ještě nestalo.

Danuše: Jednou se to stalo.

Ten konec je takový rychlý.

Danuše: A divnej. Alena: Tam je více divných věcí (smích).

RECENZOR aneb **Včera jste viděli**

Divadlo BLIC Ostrožská Nová Ves

Nahé Slovácko

Autor: Ivan Helmich

Režie: Andrea a Ivan Helmichovi

Na Slovácku odhalují údy

Vzhledem k lechtivému tématu hry bylo by možná záhodno psát tento článek ne jako rubriku recenzoru, ale údovníku, neboť v komedii Nahé slovácko šlo především o úd slovácký, je-li možno jej bezostyšně odhalit před bezbranným divadelním publikem Ostrožské Nové vsi, je-li odhalení údu tohoto nezbytné pro divadelní hru a kdo se k této roli propůjčí. Je to komedie anekdotická, ve své podstatě rozvedený a dobře vypointovaný skeč, na jehož konci s odhalením údu nemá problém samotný pan starosta, který se role ujme.

Herci Blicu své postavy vyrývají tlustou tužkou, komiku i grotesknost typů vedou až do expresivního gesta, které je mnohdy spíše zplošťující. A přestože tato lehoučká komedie vyžaduje zacházet s postavami jako s jistými typy a hrát s nadsázkou, nemohl jsem se ubránit dojmu, že komediální rozměr textu by ještě mnohem silněji rezonoval, kdyby se celý „malicherný konflikt“, zda nahota na jevišti Blicu

může být či nikoliv, řešil se seriózností organizátorů volby miss plesu ve filmu Hoří, má panenko. Zkrátka: méně vnějškové komiky, více řešení problému, který nahota na jevišti může způsobit, více neohrané trapnosti... Možná se mýlím a přisuzuji textu více možností, než unese, ale cítím, že tak by možná pouhá lokální zábava, sebeironické strefování se do slabostí regionu, dostalo výrazněji i téma překonávání předsudků o úsudku ostatních vesničanů...

Blic jsou soubor s přesvědčivými komedianty, na jevišti působícími suverénně, což se projevilo také v pravěké předehře, ve kterém trio Hladníková, Botková, Koukolský ovládlo forbinu jeviště, když předváděli, jaké komplikace způsobí v rodině, když si chlap přivede domů druhou ženu.

Pravěký skeč, který je v zásadě upravenou scénkou z revue Žena v trysku století Zdeňka Podskalského, vskutku nemá moc společného s Nahým Slováckem, ale schopnost pantomimického rozehrání dvou pravěkých žen, jež okusují kůže a přitom na sebe pohlížejí jako dvě zavilé nepřítelkyně, rozhodně si ocenění zaslouží.

Vladimír Fekar

KOLOKVIUM

s diváky po představení

Martin Malenovský

Na kolikáté hře už jste byl?

Asi tak na páté.

Jak se vám tato hra líbila a kam byste ji zařadil v porovnání s ostatními?

Myslím, že byla dobrá. Byla to taková vtipná komedie.

Označil byste ji za nejvtipnější?

Asi tak na druhém místě. Na první místo bych dal „Utíkej, Nituško“.

Myslíte, že byste byl schopný jako herec svléknout se na jevišti?

Nevím, nikdy jsem o tom nepřemýšlel. Ale na to musí být odvaha.

KOLOKVIUM

s herci po představení

Adéla Botková

Všiml jsem si, že zítra bude mít tato vaše hra rok od premiéry. Jak se za tu dobu proměnila?

Něco jsme změnili, něco jsme přidali, ale ne moc výrazné věci, spíše jen takové drobnosti. Ale myslím, že právě díky těm drobnostem to má daleko větší grády, než to mělo dřív. A taky si to po tom roce víc užíváme. Opadla počáteční tréma a teď už se z toho jenom radujeme. Takový pocit máme, doufám, všichni.

Hrajete raději komedie, nebo něco vážnějšího?

Těžko říct, já nevím, jestli jsem někdy hrála něco vážnějšího... A asi mám raději komedie.

Jak nahlížíte na nahotu na jevišti?

Protože do divadla chodím se svým mužem, který sedí vedle mě, tak hraju, že je mi to nepříjemné a strašně se červenám.

Byla byste sama ochotná vyjít na jeviště nahá?

Pro divadlo cokoliv. (smích)

Hrála jste tady poprvé?

Ne, už jsme tady byli dva roky zpátky a hráli jsme představení „Černá je dobrá“.

Líbí se vám tady?

Úžasně, vždycky je tu výborné přivítání a skvělé zázemí a obecnostvo bylo dneska úplně úžasné.

Hrála jste v této hře opileckou scénku. Jak se vám hrála?

Mně moc dobře. Jsem nucena to trénovat a беру tu přípravu opravdu poctivě a doma říkám, že to všechno dělám kvůli divadlu. (smích)

RECENZOR aneb Včera jste viděli

DS ASpol Lužánky Brno

Kafe a čurpauza

Autor a režie: Petra Rychecká a ASpol

Blog Marušky Doležalové Kafe a cigárko (a jeho knižní podoba z roku 2015) je jednoznačně fenomén; radosti a strasti hereckého života, včetně jeho "nezasvěceným" ne úplně známých a svým způsobem nepochopitelných stránek, rituálů a běsů, popisuje upřímně, zároveň originálně, s velkou dávkou vtípu a se smyslem pro (sebe) ironii; některé části, třeba zkušební "deníček" herečky, doslova zlidověly.

O to příjemnější je fakt, že ASpol, brněnský soubor z Lužánek, přistoupil k jeho jevištní realizaci nepietně; účinkující coby členové alternativního souboru :-)) uchopili ty části, které popisovaly děje jim známé či alespoň povědomé, skrze improvizace a další postupy dramatické výchovy je podrobili samostatnému zkoumání a z konfrontace zkušenosti vlastní s tou zapsanou vytěžili dost dramatičnosti na to, aby vystavěli inscenaci, která má pevné obrysy a strukturovaný tvar. Z názvu zmizelo "cigárko" (málokdo z nich kouří) a bylo nahrazeno "čurpauzou" (logicky, když po kafi, že...) a čtyři části, od návodu, jak se stát oficiálním hercem, přes rozehraný slovníček divadelních pojmů, bedekr po zkoušení kusu od fermanu po premiéru a průvodce po předsudcích

---

o životě služebníků Thálie, byly korunovány pátou, soudem s herečkou, jež "zabila" svou kolegyni. Představení fungovalo báječně, jedenáct herců (z osmnácti - sbírka katastrof, které ASpol v posledních dnech postihly, by vydaly na samostatnou přílohu Divadelního Koječáka... inu, asi "to tak mělo být" :-)) zaplnilo divadelní sál neobyčejnou energií a diváky evidentně bavilo; koneckonců v závěru odměnilo publikum divadelníky dlouhotrvajícím potleskem, završeným standing (nikoli walking) ovations. V debatě s porotou se pak spíše vyměňovaly historyky než striktní hodnocení (krom pár technických lapsů nebylo co replikovat) a tato se stala jen příjemným zakončením dne (tvrdí porotkyně :-)).

Petra Richter Kohutová

KOLOKVIUM

s diváky po představení

Jan Karas, Martin Koláčný

Pokolikáté jste byli v divadle?

Poprvé sami, jinak vždycky jenom se školou nedobrovolně.

Jak se vám tedy představení líbilo?

Bylo to skvělé. Hra i herecké výkony byly skvělé.

Byli byste radši, kdybyste přišli už první den a mohli toho vidět víc?

Jako celkem jo, celkem litujeme.

Takže příští rok vás na Divadelním Kojetíně můžeme čekat?

Stoprocentně.

Splnila komedie svůj účel? Zasmáli jste se?

Určitě, dobře jsme se zasmáli.

KOLOKVIUM

s tvůrci po představení

Divadelní soubor ASpol

Hrajete v Kojetíně poprvé?

Jak kdo. Někteří poprvé, ale někdo už tu byl.

Jak se vám tady hrálo?

Pěkně, super, výborně, skvělé publikum.

Ztotožňujete se s hrou, nebo máte na něco jiný názor?

Ztotožňujeme, téměř úplně, to se stává každému. Adélku bych chtěla zabít několikrát do týdne. (smích)

Myslíte, že se do Kojetína ještě vrátíte?

Určitě, když budeme zdraví a když budeme mít co hrát a budeme pozvaní, tak určitě rádi.

Jak hodnotíte zdejší zázemí?

Dostali jsme slivovicu, máme vlastní záchody. Je pravda, že nechceme ani nikam jinam jezdit, právě kvůli té slivovici, dostaneme tady taky chleba se sádlem, VIP lóže, velké úsměvy a píseň.

Proč zrovna tato hra?

Protože je taková ze života a protože je pro hodně lidí. Nás je obvykle hodně, když nikdo neodpadne, a potřebovali jsme něco, v čem může hrát 16 a více lidí, a když někdo odpadne, tak jsme schopní ho nahradit. Taky nepotřebujeme žádné rekvizity

a žádnou složitou scénu. Vyhovuje nám hrát minimalistické divadlo o tom, jak neumíme hrát divadlo. Takže když se spleteme, tak to vlastně není poznat... Skoro.

DÍVKA ČÍSLA 5

UDÁLOSTI, KOMENTÁŘE

**„JAK ŘEŠIT
SITUACI NA DIVADELNÍM
KOJETÍNĚ? VZÍT DO
RUKY KOJEČÁKA,
ANEBO
KALAŠNIKOV**

Divadlo Brod Uherský Brod César a Drana

Autor: Isabella Doré

Režie: Roman Švehlík

Posledním představením letošní kojetínské přehlídky bylo monodrama César a Drana v provedení Divadla Brod a režii Romana Švehlíka.

Na začátek by možná bylo dobré uvést, že autorka hry, frankofonní Kanadanka Isabell Doré ji napsala pro svou (přibližně pětaticetiletou) kamarádku herečku. Tím už jako autorka vlastně zbortila vnucující se představu, že postavu Drany nutně musí hrát zralá dáma, a to i navzdory tomu, že tím, jak je příběh napsán, by to vlastně bylo logické.

Cikánka Drana rekapituluje celý svůj život formou vyprávění svému umírajícímu koni Césarovi. Příběh není napsán v časové posloupnosti, a pracuje se značnou dávkou Draniny bohaté fantazie, čímž může být pro diváka vlastně matoucí.

Jako příklad lze uvést třeba situaci se sledováním televize ještě před druhou světovou válkou, či cestu romské rodiny z Transylvánie do Francie za jeden jediný den.

Už z toho důvodu je nezbytně nutné, aby diváka pohltit příběh jako takový a mohl se přestat zabývat jednotlivostmi. K dosažení tohoto cíle je jediná cesta a tou je mimořádně zdatný herecký výkon titulní představitelky podložený chytrou scénografií a režijními nápady, které prostě vyprávění pomohou oživit.

Musím konstatovat, že Lence Sasínové se po herecké stránce velmi dobře daří. A to konkrétně v malém, komorním prostoru, jaký místní pořadatelé nabídli usazením diváků na jeviště divadelního sálu. Obávám se ale, že klasický velký prostor běžného divadelního sálu by představení nedovolil vyniknout jednak výtvarně a jednak i herecky, neboť v niterních pasážích textu

---

se představitelka ocitá téměř na hranici slyšitelnosti a citové polohy by tak vlastně mohly vzít za své

Problematickým jsem viděl nedostatečné herecké vyjádření vztahu Drany k dvěma mužům jejího života, kteří vlastně vytvářejí jakýsi pilíř, o nějž se opírá, a který ji i po jejich smrti takřkajíc drží nad vodou. Potřebné vášně k Tišelovi a až zbožšťujícímu obdivu a lásce k dědečkovi Bidšikovi jsme tak byli svědky pouze prostřednictvím textu. A to je, zdá se mi, málo.

Přesto vše jsme byli svědky mimořádně působivého divadelního kusu s poučenou režii a velmi kvalitním hereckým výkonem. Když k tomu připočítáme ještě živé housle, máme zaděláno na opravdu hluboký divadelní prožitek.

Vzhledem k tomu, že inscenace je teprve na počátku své cesty lze předpokládat, že svého vrcholu ještě dosáhne. Nakročeno k tomu má měrou vrchovatou.

Vladimír „Altán“ Mátl

KOLOKVIUM **s diváky po představení**

Bedřich Mokrý

Co vás přivedlo zrovna na toto představení?

Byl jsem zatím na všech, a když tohle bylo poslední, tak jsem šel i na to.

Když jste viděl všechna představení, které je vaším favoritem?

No, tak třeba Detektor lži se mi líbil, Na tý louce zelený a toto, to mě skoro až rozbřečelo.

Jak se vám líbí usazení diváků na jevišti?

Je to takové klubové, bylo to intimnější.

Máte radši monodrama, nebo preferujete více herců na jevišti?

Mám radši, když je herců víc, má to pak lepší děj.

KOLOKVIUM **s herci po představení**

Lenka Sasínová

Hrajete v Kojetíně poprvé?

Ne, už jsme tady s Divadlem Brod hráli několikrát.

Jak se vám zde líbí herecké zázemí?

Právě proto jsme přijeli, tady je to bezva.

Přesouváte často diváky na jeviště?

Ne, ale u této hry se nám to zdálo dobré, aby byl užší kontakt a lidé si více uvědomili, jak to herec cítí. Tady by nebylo dobré mít velký prostor mezi diváky a aktérem.

Hrajete ráda monodramata?

Přiznám se, že dneska jsem hrozně mrzutá, protože se mi to nepovedlo tak, jak bych chtěla, a někdo další na jevišti by se mi hodil. Ale já jinak hraji hlavně pohádky pro děti sama, takže pro mě je to vlastně každý den monodrama. Pohádky hrávám někdy s kolegou, ale většinou sama.

Proč si myslíte, že se vám představení nepovedlo?

Je to moje první takto vážné monodrama, chtěla jsem si to vyzkoušet. Určitě se mám ještě co učit, všichni jsme jenom lidi. Udělala jsem dvě hrozné základní chyby. Dala jsem si tmavé čočky, které jsem nikdy předtím neměla, protože jsem modrooká a jako cikánka jsem nechtěla být modrooká. Tak jsem si dala čočky, které mi ale v půlce představení vypadly z oka, což mě dost rozhodilo. A taky jsem měla špatně nachystané rekvizity, moje chyba, že jsem si to nezkontrolovala. Vždycky jsem hledala něco, co jsem hodně potřebovala a neměla jsem to tam a to je zlé.

Viděla jste některé představení letošního Divadelního Kojetína?

Tento rok ne, ale jinak určitě ano, každý rok jsme sem jezdívali. I když jsme zrovna nehráli, tak jsme si to nenechali ujít, vybrali jsme si představení a přijeli jsme jako diváci.

Můžeme vás tedy očekávat i příště?

To se uvidí. Ale jako divadlo určitě ještě přijedeme.

DĚKOVÁČKA DIVADELNÍHO KOJEČÁKA

Divadelní Koječák děkuje:

- Haniče Svači Svačinové za moudré a energické vedení celé přehlídky;
- gymnaziální sekci – Kačce Halenkové a Tomovi Stavovi – za nedocenitelnou pomoc s rozhovory a recenzemi a za to, že se od nás nezkazili;
- skvělým porotcům Vladimíru Fekarovi, Vladimíru „Altánu“ Mátlovi a Petře Richter Kohutové za jejich plnohodnotné a těžce v noci vypocené recenze;
- děvčatům z baru, že se tak hezky staraly o náš pitný a jídelní režim;
- Lence Šípkové za tradiční salám a za navrácení jedné lahve šampaňského;
- panu starostovi Šírkovi, že nám i jako ležák poslal článek do časopisu;
- Kačkám, Janči a Alči za veškerou potřebnou pomoc (nejen) v krizových situacích;
- strécovi Milánovi za jeho neutuchající hru na harmoniku a zásobu podnětů do Koječáka;
- Hanákům za vítačku souborů;
- kojetínským i přespolním divákům za návštěvnost a ochotné poskytování rozhovorů a fotografií po představeních;
- zúčastněným souborům za odvahu jít s vlastní kůžou na prkna.

A JAK TO VŠECKO DOPADLO?

aneb Výsledky Divadelního Kojetína 2018

Nominace na Divadelní Piknik Volyně 2018

- Divadlo Brod Uherský Brod s inscenací César a Drana v režii Romana Švehlíka

Doporučení na Divadelní Piknik Volyně 2018

- Dramkrou Opava s inscenací hry Detektor lži v režii Jakuba Plaskury

Doporučení na Divadelní Piknik Volyně 2018

- Divadlo 6. května Holešov s inscenací Maryša v režii Konráda Popela

Ceny:

- **Jakubu Plaskurovi** za autorsko-režijní přístup ke hře Detektor lži
- **Dramkrou Opava** za hereckou souhru v inscenaci Detektor lži
- **Konrádu Popelovi** za režii inscenace Maryša Divadla 6. května Holešov
- **Bohdaně Hýžové** za herecký výkon v roli Hospodské v inscenaci Maryša Divadla 6. května Holešov
- **Divadlu Václav Václavov** za hudební složku inscenace Na tý louce zelený
- **Tomáši Šípovi** za herecký výkon v roli profesora Václava Bulfínka v inscenaci Na tý louce zelený Divadla Václav Václavov
- **Michaele Vachové** za herecký výkon v roli Denisy a Mamzelle Nitouche v inscenaci Utíkej, Nituško Divadelního spolku Kroměříž
- **Divadelnímu souboru ASpol Lužánky Brno** za hereckou souhru v inscenaci Kafe a čurpauza
- **Lence Sasínové** za herecký výkon v roli Drany v inscenaci hry César a Drana Divadla Brod Uherský Brod
- **Romanu Švehlíkovi** za výtvarné zpracování inscenace César a Drana Divadla Brod Uherský Brod

Čestná uznání:

- **Pavlině Lukášové** za herecký výkon v roli Marcii Bradshawové v inscenaci Láska mezi nebem a zemí Hanácké scény MěKS Kojetín
- **Markétě Krchňákové** za herecký výkon v roli Strážného anděla v inscenaci Láska mezi nebem a zemí Hanácké scény MěKS Kojetín
- **Michalu Bílkovi** za herecký výkon v rolích Ludvíka, bezdomovce, bagristy a trubce v inscenaci Kapky medu DS OB Velká Bystřice
- **Aleně Směšné** za herecký výkon v roli Strouhalky v inscenaci Maryša Divadla 6. května Holešov
- **Romanu Uwe Juráňovi** za herecký výkon v roli Francka v inscenaci Maryša Divadla 6. května Holešov
- **Petře Manišové a souboru Máňa Valtice** čestné uznání Jana Amose Komenského za praktickou ukázkou „školy hrou“ v inscenaci Poslední hodina
- **Josefu Königovi** za režii inscenace Na tý louce zelený Divadla Václav Václavov
- **Petru Minářovi, Janu Snášelovi a Marii Přidalové** za scénografii inscenace Na tý louce zelený Divadla Václav Václavov

- **Zuzaně Bradáčové** za herecký výkon v roli Hančí v inscenaci Na tý louce zelený Divadla Václav Václavov
- **Bohumile Hýžové, Janě Štěpánové a jejich kolektivům** za kostýmy a scénu inscenace Utíkej, Nituško Divadelního spolku Kroměříž
- **Janu Raclavskému** za herecký výkon v rolích inspektora, poručíka a Coriny v inscenaci Utíkej, Nituško Divadelního spolku Kroměříž
- **Vendule Spálovské** za herecký výkon v roli Petry Zikmund v inscenaci Srnky Dobrovolného divadla tovačovského
- **Ivanu Helmichovi** za autorský text Nahé Slovácko

Cena Divadelního Koječáka:

- Divadelní spolek Kroměříž za inscenaci Utíkej, Nituško
- Divadlo Václav Václavov za inscenaci Na tý louce zelený
- Divadlo Blic Ostrožská Nová Ves za inscenaci Nahé Slovácko

Zvláštní uznání:

Láskyplné vyznání Svači a stréca Milana dětské skupině Mimoni Kojetín za to, že jste!!!

Všem blahopřejeme

KDO NÁS LETOS SPONZOROVAL

MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO KOJETÍN

MĚSTO KOJETÍN

OLOMOUCKÝ KRAJ

MINISTERSTVO KULTURY ČR

BARTÁK ZDENĚK s.r.o.

BOWLING CITY

DOBRŮTKY OD VERUNKY

DOLABUŽ

ELEKTROMONTÁŽE ARNOŠT PETRUŽELA

GOLDEN EGG RESORT s.r.o.

PIVOVARSKÝ HOTEL KOJETÍN

HOSPŮDKA U JORDÁNU

HOSPŮDKA U PEDYHO

INSTALACE 206 - ROMAN KUSÁK s.r.o.

LÉKÁRNA U ZLATÉHO LVA KOJETÍN

PEKÁRNA KOJETÍN s.r.o.

MULTI-S s.r.o.

PTÁČEK - POZEMNÍ STAVBY s.r.o.

RESTAURACE MAĎARSKÁ BAŠTA

RESTAURACE NA HRÁZI U TONDY

SNACK BAR KŘENOVICE

TECHNIS KOJETÍN s.r.o.

ZAHRÁDKÁŘSKÉ POTŘEBY

Vladimír Fekar/Kateřina Halenková/Hana Hášová/Petra Richter Kohutová/

Vladimír „Altán“ Mátl/Tomáš Stav/Hana Svačinová/Milan Zahradník

design/sazba: Jan Žmolík/Jakub Šírek

tisk: MěKS Kojetín, 2018, 100 ks, zdarma
<http://www.mekskojetin.cz/divadelni-kojetin>

MěKS Kojetín / Divadelní Koječák

měks
kojetín

